

DAVID PÉREZ

Membre de la comissió permanent de Progressistes-SDP

Vuit anys amb els ulls tancats

DA ha augmentat la precarietat, ha desmantellat l'Estat del benestar i ha incrementat la distància entre les dues Andorres

La frivolitat i l'oportunisme en política podrien tenir la seva gràcia. El cinisme no. Sempre resulta perillós i normalment acaba en desgràcia. La gran coartada de totes les propostes de DA es basa a afegir el qualificatiu *social*, com si d'aquesta manera poguessin desaparèixer els problemes i la seva complexitat per art de màgia.

Només des del cinisme més absolut es pot sostenir que a tres mesos de les eleccions el govern de DA ha detectat la fractura social i posarà mesures sobre la taula per resoldre el problema.

Els dissenyadors d'aquest cinisme pensen que la societat andorrana està al llindar de la indigència intel·lectual i no sabrà detectar un discurs carregat de populisme i fum que només serveix per tapar les vergonyes.

El govern de DA creu que ens podem empassar els seus cants de sirena? Aquestes mesures responen a una possible angoixa electoral i una probable pèrdua de vots. Sembla més una campanya de màrqueting que una

proposta política seriosa. Des de quan governar va deixar de ser un exercici de justícia i igualtat d'oportunitats per passar a ser un afer de caritat i beneficència?

Aquesta fractura social necessita veritats en temps real i dir les coses pel seu nom. No

En política, la frivolitat i l'oportunisme poden tenir la seva gràcia, el cinisme en canvi no

cal administrar cinisme en dosis de cavall i mitges veritats, o fer *trampes*, com anomenar "prestació garantida" a les pensions de solidaritat, o dir que 30 anys enrere no teníem cap preocupació pel sistema de pensions.

Governar per i amb les elits econòmiques i financeres del *peís* durant vuit anys els ha fet oblidar el significat de *fractura social*, si és que alguna vegada

havien estat al diccionari de DA. No em puc creure que en aquests vuit llargs anys la majoria absoluta de DA no hagi estat perfectament conscient de quina era la situació real de les classes menys benestants. Ara ens volen fer creure que és una situació sobrevinguda.

DA ha fet esforços per fer més gran la distància entre les dues Andorres, posant molt èmfasi per desmantellar l'Estat del benestar i augmentant la precarietat. Els darrers anys la propaganda del govern de DA ha intentat fer-nos creure que Andorra anava bé, quan els progressistes no ens hem cansat d'advertir de les creixents i profundes desigualtats que afectaven el conjunt de la nostra societat.

Dir sense ruboritzar-se que DA ha encarat problemes com la reforma laboral, la Funció Pública o el salari mínim és un despropòsit i un exercici que només respon a una pulsio electoral per comprar voluntats. El problema més gran del nostre mercat

laboral no és només els salaris baixos dels nostres treballadors. El problema està en la falta de qualitat i potència de l'oferta i la

Governar amb i per a les elits del 'peís', els ha fet oblidar què és la 'fractura social'

demanda de treball, i en la falta de protecció social.

La reforma laboral només tenia un objectiu: precaritzar el treball i retallar els drets dels treballadors. La llei de reforma de la Funció Pública només perseguia fer desaparèixer la figura del funcionari de bona part de l'Administració, una pèrdua de drets per als funcionaris de categories més baixes i un vergonyant favoritisme per als càrrecs de confiança i buròcrates intermedis. L'augment del salari mínim, que va passar de 1.017,47

euros a 1.050 (+32,53 €) és totalment insuficient amb el cost de la vida actual al nostre *peís* i demostra la total pèrdua de la realitat i fins on arriba el cinisme del govern de DA.

S'han de reconèixer els problemes quan apareixen, en comptes de negar-los amb una miopia quasi professional. S'ha de dialogar i posar solucions reals sobre la taula, no actuar amb la prepotència dels qui es creuen amos i senyors. El missatge que va arribar el dia 17 de desembre des del carrer, no pot ser ignorat ni menystingut.

Al capdavant només els farà entrar en raó el fracàs electoral, i doncs és hora que deixem de costat la política del brindis al sol i del recompte de vots. Ens cal un canvi cap a polítiques que pensin en el conjunt de la societat, que permetin a tots gaudir d'un veritable benestar social amb justícia i equitat, que donin oportunitats a tots i cadascun dels ciutadans, grans i joves, dones i homes, un projecte de progrés per reconstruir una Andorra de tots i per a tots. Cal fer memòria dels vuit anys de malsons que ha viscut aquest país.